

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/499

z dnia 24 marca 2015 r.

ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do procedur, które mają być stosowane w przypadku zatwierdzenia przez organy nadzoru wykorzystania pozycji uzupełniających środków własnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 92 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny przygotowywać wnioski o zatwierdzenie pozycji uzupełniających środków własnych w oparciu o ostrożne i realistyczne założenia.
- (2) Wniosek dotyczący pozycji uzupełniających środków własnych jest decyzją strategiczną dla celów zarządzania ryzykiem oraz planowania kapitału. Z uwagi na ostateczną odpowiedzialność organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego za przestrzeganie przepisów, zgodnie z art. 40 dyrektywy 2009/138/WE, jego zaangażowanie w proces decyzyjny w zakresie wniosku należy dokładnie przeanalizować.
- (3) Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji powinien zawrzeć we wniosku wszystkie istotne informacje niezbędne do dokonania oceny przez organ nadzoru, w tym ocenę zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji sposobu, w jaki pozycja ta spełnia kryteria uznania za pozycję uzupełniających środków własnych oraz – po wezwaniu do jej opłacenia – kryteria zakwalifikowania jako pozycja podstawowych środków własnych, tak aby organ nadzoru mógł terminowo podjąć decyzję w oparciu o odpowiednie dowody.
- (4) Informacje, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji ma zawrzeć we wniosku, powinny zostać sprecyzowane, tak aby zapewnić spójną podstawę do podejmowania decyzji przez organ nadzoru.
- (5) Ze względu na wzajemne powiązania pomiędzy poszczególnymi wnioskami o zatwierdzenie na podstawie dyrektywy 2009/138/WE, składając wniosek o zatwierdzenie pozycji uzupełniających środków własnych, zakład ubezpieczeń lub reasekuracji, powinien powiadomić organ nadzoru o innych wnioskach o zatwierdzenie pozycji wymienionych w art. 308a ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE, które są obecnie rozpatrywane lub których złożenie jest przewidywane w ciągu następujących sześciu miesięcy. Taki wymóg jest konieczny w celu zapewnienia, aby oceny organów nadzoru były oparte na przejrzystych i obiektywnych informacjach.
- (6) Możliwość dokonania oceny przez organy nadzoru oraz zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji statusu grupy kontrahentów tak, jakby był to jeden kontrahent uznaje się za szczególnie istotne, w przypadku gdy towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych lub inne towarzystwo oparte na zasadzie wzajemności posiada dużą liczbę jednorodnych członków niebędących przedsiębiorstwami, których może wzywać do wniesienia dodatkowych wkładów.
- (7) Proces zatwierdzenia uzupełniających środków własnych przewiduje stałą komunikację między organami nadzoru a zakładami ubezpieczeń i zakładami reasekuracji. Obejmuje to komunikację przed złożeniem formalnego wniosku do organu nadzoru oraz po zatwierdzeniu wniosku, w ramach procesu nadzoru. Taka stała komunikacja jest konieczna w celu zapewnienia, aby oceny organów nadzoru były oparte na odpowiednich i aktualnych informacjach.
- (8) W przypadku gdy organ nadzoru otrzyma powiadomienie od zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, że nastąpiło zmniejszenie zdolności do pokrycia strat zatwierdzonej pozycji uzupełniających środków własnych, organ nadzoru powinien skorygować w dół zatwierdzoną kwotę lub cofnąć zatwierdzenie metody w celu zapewnienia jej dostosowania do obniżonej zdolności do pokrycia strat.
- (9) Artykuł 226 dyrektywy 2009/138/WE pozwala grupie zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji złożyć wniosek o zatwierdzenie pozycji uzupełniających środków własnych w odniesieniu do pośredniczącej ubezpieczeniowej spółki holdingowej lub pośredniczącej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej. W tych przypadkach należy stosować te same zasady w odniesieniu do pośredniczącej ubezpieczeniowej spółki holdingowej lub pośredniczącej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej co w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji. Powinno to również mieć zastosowanie, jeżeli na czele grupy jest ubezpieczeniowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, zgodnie z art. 235 dyrektywy 2009/138/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1.

- (10) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt wykonawczych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych.
- (11) Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych przeprowadził otwarte konsultacje społeczne w zakresie projektu wykonawczych standardów technicznych, które stanowią podstawę niniejszego rozporządzenia, przeanalizował potencjalne koszty i korzyści oraz zwrócił się o wydanie opinii do Grupy Interesariuszy z Sektora Ubezpieczeń i Reasekuracji ustanowionej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 ⁽¹⁾.
- (12) W celu zwiększenia pewności prawa w zakresie systemu nadzoru w fazie wprowadzenia przewidzianej w art. 308a dyrektywy 2009/138/WE, która rozpocznie się dnia 1 kwietnia 2015 r., należy zapewnić jak najszybsze wejście w życie niniejszego rozporządzenia, w dniu następującym po jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ogólne elementy wniosku

1. Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji przedkłada organowi nadzoru pisemny wniosek o zatwierdzenie każdej pozycji uzupełniających środków własnych.
2. Wniosek sporządza się w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji ma swoją siedzibę, lub w języku ustalonym z organem nadzoru.
3. Wniosek zawiera pismo przewodnie oraz dowody potwierdzające.

Artykuł 2

Pismo przewodnie

Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji przedkłada pismo przewodnie. Pismo przewodnie zawiera informacje potwierdzające wszystkie następujące kwestie:

- a) wszelkie warunki prawne lub postanowienia umowne dotyczące pozycji uzupełniających środków własnych lub wszelkie powiązane umowy są jednoznaczne i jasno określone;
- b) wskazana we wniosku kwota przypisana do pozycji uzupełniających środków własnych jest zgodna z art. 90 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE;
- c) istota ekonomiczna pozycji uzupełniających środków własnych, w tym sposób, w jaki pozycja stanowić będzie pozycje podstawowych środków własnych po wezwaniu do jej opłacenia, zostało szczegółowo określone we wniosku;
- d) biorąc pod uwagę prawdopodobny rozwój sytuacji w przyszłości, jak również okoliczności na dzień złożenia wniosku, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji uznaje, że pozycja uzupełniających środków własnych spełnia kryteria klasyfikacji środków własnych;
- e) nie zostały pominięte żadne fakty, które, jeśli byłyby znane organowi nadzoru, mogłyby mieć wpływ na jego decyzję dotyczącą zatwierdzenia pozycji uzupełniających środków własnych; kwoty, na jaką pozycja zostanie zatwierdzona, lub długości okresu, na który zatwierdzana jest metoda stosowana do wyznaczenia kwoty.

W piśmie przewodnim wymienia się inne wnioski złożone przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji lub wnioski, których złożenie jest obecnie przewidywane w ciągu następnych sześciu miesięcy, o zatwierdzenie dowolnej z pozycji wymienionych w art. 308a ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE, wraz z odpowiednimi datami złożenia wniosków.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

Artykuł 3

Dowody potwierdzające w odniesieniu do kwoty lub metody

Wniosek złożony przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zawiera prośbę o zatwierdzenie określonej kwoty pieniężnej dla pozycji uzupełniających środków własnych lub metody stosowanej do wyznaczenia kwoty pozycji uzupełniających środków własnych.

Jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji ubiega się o zatwierdzenie określonej kwoty pieniężnej, wniosek zawiera wyjaśnienia dotyczące wyliczenia kwoty, w oparciu o ostrożne i realistyczne założenia, zgodnie z art. 90 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE.

Jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji ubiega się o zatwierdzenie metody stosowanej do wyznaczenia kwoty, przedstawia następujące informacje:

- a) opis metody i sposobu, w jaki odzwierciedla ona zdolność danej pozycji uzupełniających środków własnych do pokrycia strat;
- b) opis wszelkich założeń, na jakich opiera się ta metoda, oraz dlaczego można je uznać za ostrożne i realistyczne;
- c) przewidywaną kwotę początkową pozycji, która została obliczona zgodnie z metodą, i uzasadnienie tej kwoty;
- d) wyjaśnienie procesów walidacji, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji wdroży w celu zagwarantowania, że kwota uzyskana w rezultacie zastosowania metody stale odzwierciedla zdolność pozycji do pokrycia strat.

Artykuł 4

Dowody potwierdzające w odniesieniu do kryteriów zatwierdzenia

Dowody potwierdzające zawierają wystarczające informacje, aby umożliwić organowi nadzoru dokonanie oceny, czy wniosek spełnia kryteria określone w art. 90 dyrektywy 2009/138/WE oraz art. 62–65 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35 ⁽¹⁾. Dowody zawierają co najmniej informacje opisane w akapitach 2–7 niniejszego artykułu.

Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji przedstawia informacje dotyczące charakteru pozycji uzupełniających środków własnych i zdolności pokrywania strat pozycji podstawowych środków własnych, w którą przekształca się pozycja uzupełniających środków własnych po wezwaniu do jej opłacenia, w tym:

- a) warunki prawne lub postanowienia umowne dotyczące danej pozycji oraz warunki jakiegokolwiek powiązanej umowy, oraz dowody na to, że kontrahent zawarł lub zawrze umowę lub powiązaną umowę;
- b) dowody świadczące to tym, że umowa i jakiegokolwiek powiązane z nią umowy są prawnie wiążące i wykonalne we wszystkich właściwych jurysdykcjach, na podstawie opinii prawnej;
- c) okres obowiązywania umowy, oraz, jeśli jest inny, okres, w którym zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji może wezwać do opłacenia pozycji;
- d) potwierdzenie, że dana pozycja uzupełniających środków własnych, po wezwaniu do jej opłacenia i jej opłaceniu, wykazałaby wszystkie cechy pozycji podstawowych środków własnych zaklasyfikowanych do kategorii 1 zgodnie z art. 71 rozporządzenia (UE) 2015/35, lub wszystkie cechy pozycji podstawowych środków własnych zaklasyfikowanych do kategorii 2 zgodnie z art. 73 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35;
- e) potwierdzenie, że warunki umowne dotyczące danej pozycji nie zawierają żadnych postanowień, które mogłyby zniechęcić zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji do wezwania do opłacenia danej pozycji w celu pokrycia strat lub mogłyby ograniczyć zdolność pozycji do jej opłacenia na żądanie;
- f) potwierdzenie, że dana pozycja uzupełniających środków własnych lub wynikające z niej zyski byłyby dostępne wyłącznie dla zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji i nie będzie można ich przenieść lub przypisać innej stronie ani obciążać w żaden inny sposób;

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/35 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 12 z 17.1.2015, s. 1).

- g) wszelkie czynniki, które ograniczają warunki, na których podstawie zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji może wezwać do opłacenia pozycji, w tym między innymi warunki skrajne specyficzne dla zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji lub ogólne warunki skrajne na rynku;
- h) informacje, czy zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, obecnie lub w przyszłości może mieć obowiązek, lub może zaistnieć oczekiwanie lub zrozumienie, że wypłaci środki lub dostarczy inne korzyści finansowe na rzecz kontrahenta lub osoby trzeciej w odniesieniu do pozycji, w sytuacji innej niż w przypadku spłaty pozycji podstawowych środków własnych o cechach, które odpowiadają cechom określonym w art. 71 ust. 1 lit. h) oraz art. 73 ust. 1 lit. d) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35;
- i) kopię średnioterminowego planu zarządzania kapitałem, w tym sposób, w jaki pozycja ta będzie wzięta pod uwagę w istniejącej strukturze kapitałowej zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, oraz sposób, w jaki pozycja mogłaby umożliwić zakładowi ubezpieczeń lub zakładowi reasekuracji pokrycie jego istniejących lub przyszłych wymogów kapitałowych.

Z wyjątkiem przypadków, w których zastosowanie ma art. 63 ust. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35, a status grupy kontrahentów może być oceniany tak, jakby byłby to pojedynczy kontrahent, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji przedstawia informacje dotyczące statusu każdego kontrahenta, w tym:

- a) nazwy i opis każdego kontrahenta, w tym charakter powiązań między zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji a kontrahentem;
- b) ocenę ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahentów na potrzeby wsparcia oceny dokonywanej przez organ nadzoru, o której mowa w art. 63 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35;
- c) ocenę poziomu płynności kontrahentów na potrzeby wsparcia oceny dokonywanej przez organ nadzoru, o której mowa w art. 63 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35;
- d) ocenę gotowości kontrahentów do płatności mającą na celu dostarczenie informacji na potrzeby oceny dokonywanej przez organ nadzoru, o której mowa w art. 63 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35;
- e) opis okoliczności, w których zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji może wezwać do opłacenia pozycji, w tym opis bieżących oczekiwań co do tego, kiedy można wezwać do opłacenia pozycji przed lub w momencie stwierdzenia niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności lub minimalnym wymogiem kapitałowym;
- f) informacje dotyczące pozostałych czynników w związanych ze statusem kontrahentów dostarczone na potrzeby oceny dokonywanej przez organ nadzoru, o której mowa w art. 63 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35.

W przypadku gdy kontrahenci są traktowani jako grupa kontrahentów zgodnie z art. 63 ust. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35, informacje określone w lit. a)–f) akapitu trzeciego są przedstawiane w odniesieniu do grupy kontrahentów.

W przypadku gdy kontrahent jest członkiem tej samej grupy lub podgrupy co zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zgodnie z art. 213 dyrektywy 2009/138/WE i posiada zobowiązania w ramach pozycji uzupełniających środków własnych względem innych podmiotów wchodzących w skład grupy, informacje zawarte w lit. b)–f) akapitu trzeciego zawierają dowody potwierdzające zdolność tego kontrahenta do zaspokojenia wezwań do opłacenia wielu pozycji uzupełniających środków własnych w tym samym czasie, uwzględniając okoliczności oraz podmioty wchodzące w skład grupy.

Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji przekazuje informacje dotyczące możliwości uzyskania środków, w tym:

- a) szczegółowe informacje dotyczące umów, które mogą zwiększyć możliwości uzyskania pozycji, w tym dostępność zabezpieczenia;
- b) szczegółowe informacje na temat tego, czy prawo krajowe, w każdej właściwej jurysdykcji, nie pozwala na dokonanie wezwania do opłacenia albo jego zaspokojenie, również w przypadku wszczęcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, postępowania upadłościowego lub postępowania w związku z niewypłacalnością wobec zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji;
- c) szczegółowe informacje o umowach lub okolicznościach, które mogą uniemożliwić dokonanie wezwania do opłacenia lub jego zaspokojenie w przypadku pogorszenia się warunków finansowych w tym niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności lub minimalnym wymogiem kapitałowym.

Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji przekazuje informacje dotyczące wcześniejszych wezwań, w tym:

- a) informacje na temat doświadczeń związanych z wcześniejszymi wezwaniami lub uzyskiwaniem innych środków należnych od tych samych lub podobnych kontrahentów w tych samych lub podobnych okolicznościach;
- b) wszystkie istotne dostępne dane rynkowe dotyczące wcześniejszych wezwań lub uzyskiwań innych środków należnych od tych samych lub podobnych kontrahentów w tych samych lub podobnych okolicznościach;

- c) ocenę użyteczności i wiarygodności informacji opisanych w lit. a) i b) w odniesieniu do spodziewanych rezultatów przyszłych wezwań do opłacenia przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji.

Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji przedstawia opis procesów, które wdrożono w celu stwierdzenia wszelkich przyszłych zmian, jak określono w art. 62 ust. 1 lit. d) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35, mogących skutkować zmniejszeniem zdolności do pokrycia strat w odniesieniu do danej pozycji uzupełniających środków własnych. Opis ten obejmuje:

- a) sposób, w jaki zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zamierza określić zmiany:
- (i) w strukturze umowy lub postanowieniach umownych, w tym unieważnienie bądź wygaśnięcie pozycji uzupełniających środków własnych lub wykorzystanie bądź wezwanie do opłacenia, w całości lub częściowo, danej pozycji uzupełniających środków własnych;
 - (ii) w statusie danych kontrahentów, w tym niewykonanie zobowiązania przez kontrahenta;
 - (iii) w możliwości uzyskania danej pozycji uzupełniających środków własnych, w tym wezwania do opłacenia innych pozycji uzupełniających środków własnych pochodzących od tych samych kontrahentów;
- b) sposób, w jaki zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zamierza poinformować organ nadzoru o stwierdzonych zmianach, w tym jakie mechanizmy zostały wdrożone w celu stwierdzenia, kiedy o zmianie powinien zostać poinformowany organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy zakładu oraz organ nadzoru.

Wniosek zawiera dokumentację potwierdzającą wewnętrzny proces decyzyjny zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji w zakresie wniosku.

Artykuł 5

Ocena wniosku

Organ nadzoru potwierdza otrzymanie wniosku zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji.

Organ nadzoru uznaje wniosek za kompletny, jeżeli wniosek obejmuje wszystkie kwestie wymienione w art. 2, 3 i 4.

Organ nadzoru potwierdza kompletność wniosku w terminie najpóźniej 30 dni od daty otrzymania wniosku.

Organ nadzoru zapewnia, aby termin, w którym podejmie decyzję w sprawie wniosku, był rozsądny i nie przekraczał trzech miesięcy od otrzymania kompletnego wniosku, chyba że zachodzą wyjątkowe okoliczności, o których w odpowiednim terminie informuje się na piśmie dany zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji.

W przypadku gdy zaistnieją nadzwyczajne okoliczności, organ nadzoru podejmuje decyzję w sprawie wniosku w terminie nieprzekraczającym sześciu miesięcy od otrzymania kompletnego wniosku.

Stwierdzenie przez organ nadzoru kompletności wniosku nie uniemożliwia mu zwrócenia się o dodatkowe informacje niezbędne do dokonania oceny. W wezwaniu organu nadzoru należy podać wymagane informacje dodatkowe wraz z uzasadnieniem o ich wystąpieniu. Dni pomiędzy datą, kiedy organ nadzoru zwróci się o takie informacje a datą ich otrzymania, nie uwzględnia się w okresach określonych w akapitach czwartym i piątym.

Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji informują organ nadzoru o wszelkich zmianach dotyczących złożonego przez nie wniosku.

Jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji informuje organ nadzoru o zmianach dotyczących złożonego przez niego wniosku, jest on traktowany jako nowy wniosek, chyba że:

- a) zmiana ta wynika z wezwania organu nadzoru do przekazania dodatkowych informacji; lub
- b) organ nadzoru stwierdza, że zmiana nie wpływa w znaczący sposób na ocenę wniosku.

Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji może wycofać wniosek, powiadamiając organ nadzoru na piśmie w dowolnym czasie przed podjęciem decyzji w sprawie wniosku. Jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji składa ponownie wniosek lub składa zaktualizowany wniosek, organ nadzoru uznaje go za nowy wniosek.

Artykuł 6

Decyzja w sprawie wniosku

Organ nadzoru, niezwłocznie po podjęciu decyzji w sprawie wniosku, informuje o tym na piśmie dany zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji.

Jeśli organ nadzoru zatwierdza kwotę niższą od kwoty zawartej we wniosku zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, albo podejmuje decyzję o jej niezatwierdzeniu, przedstawia uzasadnienie swojej decyzji.

Jeżeli organ nadzoru zatwierdził kwotę pod warunkiem że umowa zostanie zawarta, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji niezwłocznie zawiera umowę na warunkach, na jakich kwota ta została zatwierdzona, i dostarcza organowi nadzoru kopię podpisanej umowy.

Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji nie bierze pod uwagę pozycji uzupełniających środków własnych lub metody obliczeniowej do momentu zawarcia umowy.

Artykuł 7

Zmiana zatwierdzonej kwoty lub uchylenie decyzji o zatwierdzeniu metody

1. Jeżeli dana pozycja uzupełniających środków własnych nie spełnia już warunków, na podstawie których zatwierdzono daną kwotę lub metodę obliczeniową, organ nadzoru podejmuje decyzję o podjęciu jednej z następujących czynności:

- a) obniżeniu kwoty pozycji uzupełniających środków własnych do niższej kwoty lub do zera;
- b) o uchyleniu decyzji o zatwierdzeniu metody obliczeniowej.

2. Niezwłocznie po podjęciu decyzji zgodnie z ust. 1 organ nadzoru niezwłocznie powiadamia o niej, wraz z uzasadnieniem, dany zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 marca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący